

Totožnost skutku

Totožnost skutku a totožnost dílčího útoku neznamena, že mezi dílčím útokem (skutkem) uvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání a dílčím útokem (skutkem) popsáním v žalobním návrhu obžaloby musí být úplná shoda. Totožnost dílčího útoku (skutku) je dána při zachování totožnosti jednání a následku, ale i v případě zachování jen totožnosti jednání nebo jen totožnosti následku. Totožnost dílčího útoku (skutku) je zachována jak v případě, kdy některé ze skutečností pojatých původně do souhrnu skutečností charakterizujících jednání nebo následek odpadnou, tak i tehdy, když k takovému souhrnu skutečností přistoupí skutečnosti další, tvořící s původními jedno jednání, popř. následek, pokud se nezmění podstata dílčího útoku (skutku).

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 5 Tz 8/2008, ze dne 22.5.2008)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky v neprospěch obviněného J. Č., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, jímž byla zamítnuta stížnost státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 8. 2007, č. j. 16 T 12/2007-3609, a podle § 268 odst. 2 tr. ř. rozhodl tak, že pravomocným usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, byl porušen zákon v ustanoveních § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení mu předcházejícím v ustanoveních § 12 odst. 12 a § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř., ve prospěch obviněného J. Č.

Z odůvodnění :

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 8. 2007, č. j. 16 T 12/2007-3609, byla po předběžném projednání obžaloby v neveřejném zasedání vrácena podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. státnímu zástupci k došetření trestní věc obviněného J. Č., stíhaného pod body I./1) až 91) obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 4. dubna 2007, sp. zn. KZV 42/2005, pro trestné činy podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák., pod bodem II./92) téže obžaloby pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., a pod bodem II./93) této obžaloby pro trestný čin porušování povinnosti v řízení o konkursu podle § 126 odst. 2 tr. zák.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 8. 2007, č. j. 16 T 12/2007-3609, podala státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích stížnost, jež byla usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. jako nedůvodná zamítnuta.

Proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, jímž byla zamítnuta stížnost státní zástupkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 8. 2007, č. j. 16 T 12/2007-3609, podal ministr spravedlnosti České republiky stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného J. Č. s tím, že zákon byl oběma citovanými usneseními Krajského soudu v Českých Budějovicích a Vrchního soudu v Praze porušen v ustanoveních § 12 odst. 12 a § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. a usnesením Vrchního soudu v Praze pak navíc i v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.

V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti především namítl, že Krajský soud

v Českých Budějovicích své výše citované usnesení o vrácení věci k došetření státnímu zástupce odůvodnil existencí závažných procesních vad přípravného řízení, konkrétně pak pochybení spatřoval v nedostatku popisů subjektivní stránky v usneseních o zahájení trestního stíhání a také v tom, že nebyly v usneseních o zahájení trestního stíhání uvedeny některé faktury, které však státní zástupkyně následně zahrnula do obžaloby. Ohledně faktur se Krajský soud v Českých Budějovicích odvolal na ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř. s tím, že vystavení každé faktury je dílčím útokem a tedy i skutkem ve smyslu tohoto ustanovení, a je proto nutno pro ně zahájit trestní stíhání. Vrchní soud v Praze považoval za důvodné pouze výtky týkající se neuvedení některých faktur již v usneseních o zahájení trestního stíhání a tato usnesení o zahájení trestního stíhání považoval následně za neúplná. Podle Vrchního soudu v Praze se tak mělo jednat o 12 bodů obžaloby, ve kterých měly chybět ve stížnosti pro porušení zákona vyjmenované a specifikované faktury. Ministr spravedlnosti k tomu uvádí, že zjištění soudů obou stupňů ohledně absence těchto faktur v usneseních o zahájení trestního stíhání je správné. V dané trestní věci bylo zahájeno trestní stíhání několika usneseními. Pro naprostou většinu dílčích útoků bylo trestní stíhání zahájeno usnesením policejního komisaře ze dne 5. 8. 2005. Pro některé dílčí útoky bylo pak trestní stíhání zahájeno usneseními policejního komisaře ze dne 19. 1. 2005, 21. 1. 2005, 24. 1. 2005, 26. 1. 2005, 5. 2. 2007 a 12. 2. 2007. Porovnáním těchto usnesení s obžalobou státní zástupkyně skutečně je nutno dojít k závěru, že do obžaloby byly zahrnuty i výše uvedené faktury, které nebyly uvedeny v žádném z výše zmíněných usnesení o zahájení trestního stíhání. Při důvodnosti vrácení věci k došetření je však nutno se zabývat otázkou, co je třeba rozumět po pojmem dílčí útok pokračujícího trestného činu ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř. Jak vyplývá z popisu skutku v žalobním návrhu, je podvodné jednání obviněného rozděleno do 92 bodů, které odpovídají stejnému počtu poškozených. K jednotlivým poškozeným jsou pak přiřazeny příslušné faktury, kterých je u některých poškozených větší počet. V dané věci se rozhodně nestalo, že by státní zástupkyně zahrnula do obžaloby dílčí útok vztahující se k určitému poškozenému, který by vůbec nebyl uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání. Neúplnost zahájení trestního stíhání vytýkaná oběma soudy se týkala ve většině jen případů, kdy se podvodného jednání vůči těmto poškozenému dopustil obviněný nezaplacením více faktur, z nichž některé nebyly uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání. Výjimečně šlo o ty případy, kdy státní zástupkyně zahrnula do obžaloby i některá další jednání neuvedená v usneseních o zahájení trestního stíhání, i zde se však vždy jednalo o poškozeného, který jinak byl uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání. Ministr spravedlnosti dále uvedl, že závěry soudů obou stupňů do značné míry odpovídají právnímu názoru, vyjádřenému v usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 4 Tz 13/2006. Nelze však pominout, že ve zmiňované trestní věci byla situace poněkud odlišná, když tam v posuzovaném usnesení vyšetřovatele absentovaly základní zákonné znaky stíhaného trestného činu, především pak subjektivní stránka. Ministr spravedlnosti dále uvedl, že judikatura Nejvyššího soudu však není v této otázce jednotná a poukázal v tomto směru na usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 7 Tdo 1480/2006, týkající se sice drogové problematiky, avšak řešící také otázku úplnosti popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení je významný samotný skutek a nikoli jeho popis, neboť trestní stíhání se vede ohledně skutku a nikoli ohledně jeho popisu. Dále pak Nejvyšší soud České republiky uvádí doslova: „Je sice pravdou, že takto nebyl skutek v usnesení o zahájení trestního stíhání popsán, avšak z hlediska zachování totožnosti skutku není ani taková podrobná konkretizace na počátku trestního stíhání nutná, neboť je logické, že právě tyto skutečnosti jsou v průběhu řízení předmětem dokazování a jsou podle výsledků trestního řízení postupně zjišťovány.“

Právní názor uplatněný soudy obou stupňů v této trestní věci by vedl ve svých důsledcích k popření hlavního záměru novely trestního řádu, kterým bylo přenesení těžiště trestního do řízení před soudem, protože by bylo již ve stadiu před zahájením trestního stíhání nutno provádět rozsáhlé a podrobné dokazování tak, aby usnesení o zahájení trestního stíhání mohlo mít prakticky veškeré obsahové náležitosti nejen obžaloby, ale i rozsudku.

Dále ministr spravedlnosti poukázal na to, že v případě fakturačních podvodů, jako v této věci, se dopouští pachatel trestného činu podvodu již odběrem zboží či služeb a vzhledem k použité právní kvalifikaci předpokládající počáteční úmysl, je pak trestný čin podvodu podle § 250 tr. zák. dokonán ještě před tím, než k fakturaci došlo. Jestliže tedy krajský soud v odůvodnění svého usnesení uvedl, že za dílčí skutek je třeba považovat každý odběr zboží a služeb, zpravidla v podobě každé jednotlivé vystavené faktury, pak tato formulace je nesprávná. Výčet jednotlivých faktur má význam z hlediska vyčíslení způsobené škody, fakturace, kterou provádí poškozený, však sama není jednáním, které by naplňovalo zákonné znaky výše uvedeného trestného činu. Vystavené faktury totiž vůbec nemusí adekvátně odrážet časový harmonogram odběru zboží a služeb. Ten totiž může být zcela plynulý a souvislý, byť faktury dodavatel vystavuje v určitých časových intervalech. Data vystavení jednotlivých faktur tak nic nevyovídají o tom, zda k odběru zboží či služeb docházelo v určitých časových intervalech, které by odůvodňovaly považování každého odběru za dílčí útok pokračujícího trestného činu ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř. Nadto ministr spravedlnosti podotkl, že stížností napadená rozhodnutí by byla nezákonná i v případě, že by bylo možno přistoupit na jejich právní názor ohledně dílčích skutků, neboť se obžalobě vytýkaný nedostatek týká jen 20 faktur z celkových 321, a tedy se týká jen malé části trestné činnosti. Rozhodnutí Vrchního soudu tak opomíjí ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř., co se týče rozsahu vrácení věci státní zástupkyni k došetření. Soud je totiž povinen posuzovat existenci zákonných podmínek pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření u každého žalovaného skutku samostatně a pokud by chtěly oba soudy považovat vystavení každé jednotlivé faktury za samostatný skutek ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř., pak měly omezit rozhodnutí o vrácení věci k došetření jen na vystavení těch faktur, které skutečně nebyly zahrnuty do usnesení o zahájení trestního stíhání, což zejména Vrchní soud v Praze neudělal.

Závěrem stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, jakož i v řízení tomuto usnesení předcházejícím, byl porušen zákon ve prospěch obviněného J. Č. v ustanoveních § 12 odst. 12, § 188 odst. 1 písm. e) a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Obviněný J. Č. se k podané stížnosti pro porušení zákona do doby konání veřejného zasedání nevyjádřil.

Nejvyšší soud České republiky podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející.

Podle § 160 odst. 1 tr. ř. nasvědčují-li prověřováním podle § 158 tr. ř. zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, rozhodne policejní orgán neprodleně o zahájení trestního stíhání této osoby jako obviněného, pokud není důvod k postupu podle § 159a odst. 2 a 3 tr. ř. nebo § 159b odst. 1 tr. ř. Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován; obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalovaného v rozsudku (§ 120 odst. 2 tr. ř.). V odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání. Podle odstavce 5 § 160 tr. ř. vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v odstavcích 1 a 2 § 160 tr. ř. Podle § 12 odst. 12 tr. ř. se skutkem podle tohoto zákona rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

Po předběžném projednání obžaloby soud podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. vrátí věc státnímu zástupci k došetření, je-li toho třeba k odstranění závažných procesních vad přípravného řízení,

kteře nelze napravit v řízení před soudem, nebo k objasnění základních skutkových okolností, bez kterých není možné v hlavním líčení ve věci rozhodnout, a v řízení před soudem by takové došetření bylo v porovnání s možnostmi opatřit takový důkaz v přípravném řízení spojeno s výraznými obtížemi nebo by zřejmě bylo na újmu rychlosti řízení.

Podle § 147 odst. 1 tr. ř. nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti přezkoumá

- a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a
- b) řízení předcházející napadenému usnesení.

V ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. je uvedeno, že nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

Krajský soud v Českých Budějovicích ve svém usnesení ze dne 16. 8. 2007, č. j. 16 T 12/2007-3609, kterým po předběžném projednání obžaloby v neveřejném zasedání vrátil státní zástupkyni k došetření trestní věc obviněného J. Č. podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř., uvedl, že prakticky všechna obvinění sdělená obviněnému J. Č. v posuzovaném případě neodpovídají zásadám uvedeným v čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod ve spojení s § 33 odst. 1 tr. ř., čl. 40 odst. 3 Listiny a čl. 6 odst. 3 písm. b), c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Krajský soud dále upřesnil, že v případě trestné činnosti týkající se podvodného jednání vůči konkrétním poškozeným, pokud jsou orgánům činným v trestním řízení známi, musí vedle doby, kdy se měl pachatel trestné činnosti dopustit, naprosto jednoznačně obsahovat přesné údaje o jednotlivých dílčích útocích takového podvodného jednání včetně formy úmyslu. Dále zdůraznil, že jednotlivá usnesení o zahájení trestního stíhání s výjimkou jediného usnesení ze dne 19. 1. 2005 neobsahují ve výroku (popisu skutku) subjektivní stránku trestného činu podvodu jako zákonného znaku souzeného trestného činu. Je zřejmé, že policejní komisař se u popisu skutků uvedených v usneseních o zahájení trestního stíhání snažil o co nejpřiléhavější popis odpovídající důkazní situaci, avšak opomněl uvést, v čem spočívá subjektivní stránka daného trestného činu a neuvedl žádné skutkové okolnosti, z nichž by bylo možno dovozovat, že se obviněný dopustil úmyslného trestného činu. V další části svého rozhodnutí Krajský soud dospěl také k závěru, že ve věci nebylo řádně zahájeno stíhání ve vztahu ke všem dílčím skutkům, neboť v jednotlivých usneseních o zahájení trestního stíhání nebyly uvedeny některé faktury, dokumentující jednotlivé odběry zboží, které však státní zástupkyně specifikovala až teprve v obžalobě. Dále v odůvodnění svého usnesení uvedl, že v případě trestného činu podvodu, například u podvodného odběru zboží a služeb, je nutné ve výroku usnesení o zahájení trestního stíhání konkrétně vymezit, o které dodávky zboží a služeb se jedná, pokud jsou vymezeny u opakujících se odběrů časovým obdobím od - do, dále dobu vystavení jednotlivých faktur, dobu jejich splatnosti a celkovou fakturovanou částku v nich uvedenou. Doba a výši plnění v jednotlivých případech je třeba považovat za skutečnosti, kterých je třeba k tomu, aby jednotlivé stíhané dílčí útoky nemohly být zaměněny s jinými a musí být proto přesně zjištěny a ve výroku usnesení o zahájení trestního stíhání a později v obžalobě a meritorním rozhodnutí náležitě popsány. V tomto ohledu pak Krajský soud uzavřel, že všechna usnesení o zahájení trestního stíhání s výjimkou rozhodnutí ze dne 21. 1. 2005, jsou správná. V neposlední řadě soud prvního stupně rozvedl, že dílčím skutkem není souhrn všech odběrů zboží a služeb, byť došlo k jejich uzavření postupně během několika měsíců ve vztahu k jednotlivým poškozeným, ale je třeba za něj považovat každý odběr zboží a služeb, zpravidla v podobě každé jednotlivé vystavené faktury. Podle názoru Krajského soudu takto nepostupoval policejní komisař v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 21. 5. 2005, kdy ve výroku nevymezil jednotlivé odběry a pouze uvedl celkovou výši způsobené škody, přičemž faktury dokumentující jednotlivé dílčí odběry byly specifikovány teprve v odůvodnění rozhodnutí, což pro vymezení skutku není dostačující.

Dále Krajský soud v Českých Budějovicích shledal ve vymezení skutku nesrovnalosti u jednotlivých dílčích útoků, jak jsou uvedeny v obžalobě, a jak je konkretizoval Krajský soud ve svém odůvodnění na straně 9 a 10. Krajský soud z těchto důvodů shledal postup státní zástupkyně nesprávným, neboť

byl toho názoru, že za jeden dílčí skutek je třeba považovat každou jednotlivou fakturu. Soud ovšem nemůže rozšířit obžalobu na jiné skutky a nemůže proto rozhodovat o dalších odběrech nejen nad rámec vymezený obžalobou, ale především nad rámec vymezený usnesením o zahájení trestního stíhání. Pakliže tedy státní zástupkyně hodlala do podané obžaloby zařadit další odběry obviněného, z jejího pohledu podvodné, měl tomu předcházet postup podle § 160 odst. 1, 5 tr. ř. a následně měla dát prostor obviněnému, aby se k tomu vyjádřil. S ohledem na to, že nelze podat obžalobu pro skutek, pro který nebylo sděleno obvinění, resp. zahájeno trestní stíhání, nelze ani rozhodnout o skutku (kterým může být i dílčí útok ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř.), aniž by pro tento skutek bylo řádně zahájeno trestní stíhání. Z těchto důvodů shledal Krajský soud v Českých Budějovicích důvod pro postup podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř.

Vrchní soud v Praze, který rozhodoval o stížnosti státní zástupkyně proti shora citovanému rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích, pak usnesením ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, tuto stížnost podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí nejprve konstatoval, že pokud Krajský soud v Českých Budějovicích namítá absenci vymezení subjektivní stránky u všech dílčích útoků pokračujícího trestného činu podvodu pod body I/1-91 s výjimkou dílčího útoku pod bodem I/54 obžaloby a tuto vadu vytýká jak policejnímu komisaři, tak i státnímu zástupci, nelze s tímto názorem souhlasit a požadavek na odstranění takové vady není opodstatněný, neboť ani v jednom usnesení o zahájení trestního stíhání neabsentují základní zákonné znaky stíhaného trestného činu podvodu, a tudíž ani subjektivní stránka. V posuzované věci policejní komisař subjektivní stránku trestného činu podvodu neopominul, když uvedl všechny skutkové okolnosti, z nichž je patrné, že obviněný spáchal úmyslný trestný čin a stejně správně postupovala i obžaloba. V tomto ohledu Vrchní soud v Praze uznal námitky státní zástupkyně, uvedené ve stížnosti, za důvodné.

Ve vztahu k nedostatku usnesení o zahájení trestního stíhání zejména na straně 4 odůvodnění však Vrchní soud v Praze uvedl, že výtky Krajského soudu v Českých Budějovicích ohledně nedostatků v usnesení o zahájení trestního stíhání ve vztahu k některým dílčím útokům jsou nedůvodné v případě dílčích útoků uvedených pod body 11, 84, 85, 86 a 87, kde jde podle jeho názoru buď o vady nepodstatné, resp. odstranitelné v řízení před soudem. Pokud jde o zbývající dílčí útoky, shodl se Vrchní soud s názorem Krajského soudu v Českých Budějovicích a souhlasil s jeho závěrem, že ohledně předmětných zbývajících dílčích útoků byla podána obžaloba, aniž bylo zahájeno trestní stíhání a požadavek Krajského soudu v Českých Budějovicích na odstranění této vady shledal Vrchní soud opodstatněným, když na totožnost skutku zastává Vrchní soud v Praze stejný názor, neboť jde o názor, který je podle něj v souladu s konstantní judikaturou (viz str. 4 usnesení stížnostního soudu). Vadnými tedy Vrchní soud po omezení závěrů Krajského soudu shledal následující dílčí skutky, uvedené pod čísly tak, jak jsou obsaženy v obžalobě:

- skutek pod bodem 19, spočívající v tom, že obviněný v září 2003 odebral na základě předchozí písemně uzavřené celoroční kupní smlouvy od společnosti T.-S., s. r. o., se stavební materiál, přičemž přes urgence poškozeného a soudní řízení z celkem fakturované částky 82.963,10 Kč zaplatil pouze částku 7.292,- Kč a zbývající částku dosud neuhradil,

a dále v době od 10.9.2003 do 19.11.2003 pronajímal od této společnosti fasádní lešení s příslušenstvím na stavbu v Č. B., přičemž z fakturovaných částek dosud žádnou neuhradil,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 75.671,10 Kč,

Pokud jde o tento bod spatřoval Krajský soud v Českých Budějovicích jeho vadu v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro jeden dílčí útok.

- Skutek pod bodem 23, spočívající v tom, že obviněný v době od 29. 9. 2003 do 30. 4. 2004 si

pronajímal na základě předchozí písemné objednávky od společnosti H. V., a. s., jejich divize 9 o. z. v Č.B., HAKI lešení 200m včetně příslušenství na stavbu v Č. B.,

a dále v září 2003 a v září 2004 mu na základě předchozích objednávek tato společnost zprostředkovala provedení zdvihacích prací s plošinou na stavbě v ul. J. a P. v Č. B., přičemž přes urgence poškozeného a soudní řízení z celkem fakturované částky 63.090,10 Kč žádnou částku dosud neuhradil, rovněž zapůjčený materiál v hodnotě 8.952,40 Kč dosud nevrátil,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 72.042,50 Kč.

Vady u tohoto bodu měly spočívat v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro jeden dílčí útok a zároveň pro dílčí útok v podobě nevrácení zapůjčeného materiálu.

- Skutek pod bodem 25, spočívající v tom, že obviněný v říjnu 2003 na základě předchozí písemné uzavřené smlouvy o dílo objednal u fyzické osoby podnikající pod názvem L. P., betonářské práce na stavbě v ul. H. v Č. B., přičemž z celkem fakturované částky 356.191,50 Kč zaplatil postupně v průběhu roku 2004 pouze částku 240.000,- Kč a zbývající částku dosud neuhradil,

čímž jmenovanému způsobil škodu ve výši nejméně 116.191,50 Kč.

Vada podle Krajského soudu v Českých Budějovicích tkvěla v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro jeden dílčí útok.

- Skutek pod bodem 28, kdy obviněný v době od 22. 10. 2003 do 6. 10. 2004 odebíral na základě předchozí písemné kupní smlouvy od společnosti S. C., spol. s r. o., lahve s technickým kyslíkem a acetylenem, přičemž z celkem fakturované částky 26.523,20 Kč žádnou částku dosud neuhradil, rovněž nevrátil 9ks zapůjčených lahví v hodnotě 82.467,- Kč,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 108.990,20 Kč.

Vady u tohoto bodu spatřoval Krajský soud v Českých Budějovicích v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro jeden dílčí útok a zároveň pro dílčí útok v podobě nevrácení 9 ks zapůjčených lahví.

- Skutek pod bodem 36, podle kterého obviněný v době od listopadu 2003 do prosince 2003 odebíral na základě předchozích ústních objednávek od společnosti C. Č., s. r. o. - nyní spol. I. P. C., s. r. o., míchané fasádní barvy na stavbu v ul. H. v Č. B., přičemž z uvedených faktur dosud žádné neuhradil,

a dále dne 27. 11. 2003 uzavřel se spol. C. Č., s. r. o., písemnou smlouvu o postoupení pohledávky, kterou měla tato společnost u úpadce R., s.r.o., v celkové výši 250.000,- Kč a která tak byla postoupena za částku 225.000,- Kč, přičemž přes urgence poškozeného a soudní řízení z celkem fakturované částky 69.247,- Kč zaplatil dne 16. 4. 2004 pouze částku 50.000,- Kč a zbývající částku a postoupenou pohledávku ve výši 225.000,- Kč dosud neuhradil, čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 244.247,- Kč,

Vytknuté vady Krajským soudem v Českých Budějovicích měly spočívat v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro dílčí útok v podobě převzetí pohledávek.

- Skutek pod bodem 42 - obviněný v době od 16. 12. 2003 do 3. 11. 2004 využíval na základě dříve sjednaných smluvních podmínek od společnosti Č. M., a. s. (poté O. M., a. s.) - nyní spol. V. C. R., a. s., telekomunikačních služeb na telefonní čísla, přičemž z částek dosud žádnou neuhradil,

čímž uvedené společnosti po odečtení volací zálohy 3.000,- Kč, způsobil škodu ve výši nejméně 23.264,74 Kč.

Vady měly podle Krajského soudu v Českých Budějovicích spočívat v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro tři dílčí útoky.

- Skutek pod bodem 60 - obviněný v době od dubna 2004 do října 2004 na základě předchozí písemné objednávky si pronajal od fyzické osoby podnikající pod názvem J. K., výsuvné a podpěrné stojky a HAKI lešení včetně příslušenství, přičemž přes urgence poškozeného a soudní řízení z celkem fakturované částky 20.988,20 Kč žádnou částku dosud neuhradil, rovněž nevrátil zapůjčené HAKI lešení v hodnotě 33.196,- Kč,

čímž jmenovanému způsobil škodu ve výši nejméně 54.184,20 Kč

U tohoto bodu vada podle Krajského soudu v Českých Budějovicích tkvěla v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro jeden dílčí útok.

- Skutek pod bodem 63 - v době od května 2004 do června 2004 odebíral na základě předchozích písemných objednávek od společnosti C., spol. s r.o., - nyní spol. W. C. R. spol. s r.o., instalatérské a topenářské potřeby zejména na stavby v ul. H., K. v Č. B., přičemž přes urgence poškozeného a soudní řízení z celkem fakturované částky 119.778,- Kč zaplatil dne 2. 11. 2004 pouze částku 40.000,- Kč a zbývající částku dosud neuhradil,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 79.778,- Kč

Vady tohoto bodu obžaloby měly podle Krajského soudu v Českých Budějovicích spočívat v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro tři dílčí útoky. Krajský soud posoudil v tomto směru jednání jako tři skutky, respektive tři dílčí útoky, nikoli jako jeden dílčí útok, i když všechny odběry byly uskutečněny dne 29. 6. 2004, protože obviněný odebral různé zboží zcela záměrně postupně na různé daňové doklady, a proto je potřeba vždy dovozovat případné trestněprávní posouzení každého jednotlivého odběru.

- Skutek pod bodem 67 - obviněný v době od června 2004 do října 2004 si pronajímal na základě předchozí písemné smlouvy od společnosti S. a o. f. T., s. r. o., 2 ks míchaček H 125, přičemž z fakturovaných částek dosud žádnou neuhradil,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 29.321,80 Kč

Krajský soud v Českých Budějovicích spatřoval ve svém usnesení vady v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro jeden dílčí útok.

- Skutek pod bodem 72 - obviněný v době od 1. 7. 2004 do 31. 1. 2005 využíval na základě předchozích písemných telefonních přihlášek jako účastník stanice telekomunikačních služeb poskytovaných společnostmi Č. T., a.s., - nyní spol. T. O. C. R., a.s., přičemž dosud žádnou neuhradil,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 25.226,- Kč

U tohoto bodu měly vady podle Krajského soudu v Českých Budějovicích spočívat v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro pět dílčích útoků.

- Skutek pod bodem 83 - obviněný v srpnu 2004 odebíral na základě předchozích písemných objednávek od společnosti H., s. r. o., svařovací sítě a další stavební materiál na stavbu v P. Ď., přičemž z fakturovaných částek dosud žádnou neuhradil,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 268.913,20 Kč

Vady u tohoto bodu spatřoval Krajský soud v Českých Budějovicích v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro jeden dílčí útok.

- Skutek pod bodem 88 – obviněný si v době od 25. 8. 2004 do 30. 11. 2004 pronajímal na základě předchozí písemné nájemní smlouvy od společnosti P., spol. s r. o., lešení HAKI, přičemž z celkem fakturované částky 15.876,- Kč žádnou částku dosud neuhradil, rovněž dosud nevrátil zapůjčené lešení v hodnotě 90.740,- Kč,

čímž uvedené společnosti způsobil škodu ve výši nejméně 106.616,- Kč.

Vady zde měly podle Krajského soudu v Českých Budějovicích spočívat v tom, že nebylo zahájeno trestní stíhání pro dva dílčí útoky.

Ministr spravedlnosti v podané stížnosti pro porušení zákona k tomuto požadavku soudů obou stupňů namítl, že v dané věci se rozhodně nestalo, že by státní zástupkyně zahrnula do obžaloby dílčí útok vztahující se k určitému poškozenému, který by vůbec nebyl uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání. Neúplnost zahájení trestního stíhání vytýkaná oběma soudy se týkala ve většině jen případů, kdy se podvodného jednání vůči témuž poškozenému dopustil obviněný ve vztahu k více fakturám, z nichž některé nebyly uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání. Výjimečně šlo o ty případy, kdy státní zástupkyně zahrnula do obžaloby i některá další jednání neuvedená v usnesení o zahájení trestního jednání, i zde se však vždy jednalo o poškozeného, který jinak byl uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání.

Nejvyšší soud především zdůrazňuje, že se v rámci posouzení důvodnosti stížnosti pro porušení zákona zabýval již jen těmi vadami, které nenapravit Vrchní soud, a ve směru k těm usnesením o zahájení trestního stíhání a v nich uvedených dílčích skutků, jak byly vymezeny v citovaných bodech obžaloby státní zástupkyně a jak je jako vadné vymezil s ohledem na závěry Krajského soudu v Českých Budějovicích právě Vrchní soud v Praze.

Podle § 176 odst. 2 TrŘ může být obžaloba podána jen pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání (§ 160 TrŘ). Byla-li obžaloba podána v rozporu s tímto ustanovením, nelze v řízení před soudem obžalovaného uznat vinným takovým skutkem (srov. č. [15/1994](#) Sb. rozh. tr.). Zpravidla je nutno věc ohledně takového skutku vrátit státnímu zástupci k došetření [§ 188 odst. 1 písm. e), § 221 odst. 1 TrŘ]. Jak vyplývá z již shora citovaného ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř. skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak. Předmětem trestního stíhání je vždy skutek a s ohledem na citovaný § 12 odst. 12 tr. ř. i dílčí útok, v němž je spatřován trestný čin, přičemž podstatou skutku (dílčího útoku) je trestněprávně relevantní jednání pachatele a jím zapříčiněný trestněprávně významný následek. Od skutku (dílčího útoku) je nutno odlišovat jeho popis, který musí obsahovat ty skutkové okolnosti, které jsou právně významné z hlediska naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty stíhaného trestného činu (č. [41/2002-I.](#) Sb. rozh. tr.). Na základě tohoto právního názoru Nejvyšší soud již opakovaně ve svých rozhodnutích zdůraznil, že pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení je významný samotný skutek a nikoli jeho popis, neboť trestní stíhání se vede ohledně skutku a nikoli ohledně jeho popisu. To na druhé straně neznamená, že by popis skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání, v obžalobě a nakonec i v meritorním rozhodnutí příslušného orgánu činného v trestním řízení a v konečném stadiu zejména v odsuzujícím nebo zprošťujícím rozsudku soudu neměl žádný význam. To vyplývá jak z judikatury Nejvyššího soudu (srov. č. [6/1962](#), č. [19/1964](#), č. [9/1972](#), č. [48/1975](#), č. [43/1994-I.](#), č. [38/2000](#) Sb. atd. Sb. rozh. tr.), tak i z rozhodnutí Ústavního soudu (srov. č. [43/1996-n.](#), č. [30/2000-n.](#), č. [12/2002](#) atd. Sb. nálezů a usnesení ÚS). Přitom je třeba mít na paměti, že pojem skutku, který je základem celého trestního řízení, trestní řád blíže nedefinuje a neuvádí výslovně ani to, co se rozumí pod pojmem totožnosti skutku. Neuvádí o tom výslovně nic ani trestní zákon. Vymezení pojmu skutku je tedy ponecháno teorii práva hmotného a procesního a soudní praxi. Vzhledem k tomu, že základní

trestní právní předpisy nedefinují, co tvoří skutek v konkrétní projednávané věci a kdy je totožnost skutku zachována, je nutné zkoumat tyto otázky vždy podle individuálních okolností každé jednotlivé trestní věci (srov. č. 21/2002-u. Sb. nálezů a usnesení ÚS - usnesení sp. zn. II. ÚS 143/02). To platí vzhledem k § 12 odst. 12 tr. ř. i o dílčím útoku, který je sice pojmem právním, ale jeho obsah tvoří jednání pachatele a následek tímto jednáním způsobený, který je relevantní z hlediska trestního práva. Z těchto hledisek není proto důvodná námitka ministra spravedlnosti uvedená v odůvodnění stížnosti pro porušení zákona, že judikatura Nejvyššího soudu není z hlediska vymezení dílčího útoku jednotná, když je přitom poukazováno na rozhodnutí, která se skutkově a konkrétními okolnostmi zásadně odlišují (v těchto rozhodnutích šlo o jednání pachatele při prodeji omamných a psychotropních látek oproti majetkové trestné činnosti). Pro srovnání pak zcela rozdílné může být posouzení dílčího útoku rovněž u trestné činnosti stejného druhu, např. u pohlavního zneužívání apod., kde v některém případě může být dílčí útok pokračujícího trestného činu spočívající v jednání pachatele vázán na jednotlivou poškozenou osobu (např. při místně i časově odděleném sexuálním zneužívání jednotlivých poškozených) a v jiném případě s ohledem na individuální okolnosti může takový dílčí útok zakládat sexuální zneužití více poškozených osob v určité místní i časové souvislosti (např. sexuální zneužití několika žákyň na jednom školním výletu).

Obecně je tedy možno pouze konstatovat, že skutkem (dílčím útokem) se rozumí určitá událost ve vnějším světě záležející v jednání člověka, která může mít znaky trestného činu či trestných činů anebo nemusí vykazovat znaky žádného trestného činu. Jde-li o trestný čin, pak podstatu skutku (dílčího útoku) tvoří jednání pachatele a následek tímto jednáním způsobený, který je relevantní z hlediska trestního práva. Jako skutek (dílčí útok) je taková událost vymezena v příslušném aktu orgánu činného v trestním řízení, tj. v usnesení o zahájení trestního stíhání, a dále např. v obžalobě, v rozsudku, v usnesení o zastavení trestního stíhání apod. Skutkem v trestním řízení je souhrn skutkových okolností popsanych v těchto aktech, nikoliv jejich právní posouzení, skutkem se tedy rozumí čin a změna právního posouzení se totožnosti skutku netýká.

Jak již bylo shora uvedeno, podstatu skutku, stejně jako s přihlédnutím k § 12 odst. 12 tr. ř. podstatu dílčího útoku tvoří jednání pachatele, kterým se rozumí projevy vůle pachatele ve vnějším světě, pokud jsou zahrnuty zaviněním, neboť jen jednáním může být způsoben následek významný pro trestní právo, který spočívá v porušení nebo ohrožení hodnot (zájmů) chráněných trestním zákonem (srov. zejména č. 8/1985 a 41/2002-I. Sb. rozh. tr.; shodně i č. 21/2002-u. Sb. nálezů a usnesení ÚS - usnesení sp. zn. II. ÚS 143/02). V návaznosti na to považuje Nejvyšší soud za nutné zdůraznit, že dílčím útokem (skutkem) ve smyslu ustanovení § 89 odst. 3 tr. zák. a § 12 odst. 12 tr. ř. může být pouze jednání pachatele samého, nikoli jednání jiné, třetí osoby, která je v konkrétním případě v postavení poškozeného a která v předmětné věci vystavila předmětné faktury, v nichž oba uvedené soudy spatřovaly samostatné dílčí útoky. Předmětné faktury jsou sice rozhodné zejména pro určení, v jaké výši zůstaly obviněnému poskytnuté služby a výrobky neuhrazeny, a tedy v jakém rozsahu byla způsobena jednáním obviněného škoda, rozhodně však tyto faktury samy o sobě, ani jejich vystavení nelze považovat za dílčí útoky trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák., jehož se měl podle zahájení trestního stíhání dopustit obviněný J. Č., jak v zásadě dovodily oba soudy, neboť tyto faktury obviněný nevystavoval a tedy nejsou ani součástí jeho jednání, které tvoří podstatu dílčích útoků (skutků). Jen pro úplnost v této souvislosti Nejvyšší soud považuje za nutné dodat, že je správná úvaha ministra spravedlnosti uvedená v odůvodnění stížnosti pro porušení zákona, že poškozenými vystavené faktury vůbec nemusí adekvátně odrážet časový harmonogram odběru zboží a služeb. Ten totiž může být zcela plynulý a souvislý, byť faktury dodavatel vystavuje v určitých časových intervalech (srov. k tomu z vytnutých dílčích skutků zejména body pod č. 23 - pronájem lešení HAKI včetně příslušenství v době od 29. 9. 2003 do 30. 4. 2004 od společnosti H. V., a. s., dále pod č. 42 - využívání telekomunikačních služeb v době od 16. 12. 2003 do 3. 11. 2004 od společnosti Č. M., a. s. (poté O. M., a. s.) - nyní V. C. R., a. s., pod č. 67 pronájem 2 ks míchaček H 125 v době od června 2004 do října 2004 od společnosti S. a o. f. T., s. r. o., nebo pod č. 88 - pronájem lešení HAKI,

kteře dosud nevrátil, v době od 25. 8. 2004 do 30. 11. 2004 od společnosti P., spol. s r. o., atd.). Data vystavení jednotlivých faktur tak v této věci neodpovídají povaze a době odběru zboží a služeb obviněným, a proto nic nevypovídají o tom, zda k odběru zboží či služeb docházelo v určitých časových intervalech, které by případně mohly odůvodňovat považování každého odběru za dílčí útok pokračujícího trestného činu ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř. (srov. k tomu i bod obžaloby pod č. 63, kde nově zařazené faktury byly poškozenou společností C., spol. s r. o., vystaveny všechny v jeden den 29. 6. 2004), či plynule a souvisle, jak tomu nepochybně bylo v některých i shora zmíněných bodech obžaloby.

Rozhodnutí podle § 160 odst. 1 tr. ř. je ve vztahu k ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř. vázáno na popis skutku - dílčího útoku, který musí být v takovém rozhodnutí popsán tak, aby nemohl být zaměněn s jiným skutkem - dílčím útokem. Dílčí útok pokračujícího trestného činu je dílčí jednání obviněného, které je do určité míry oddělené zpravidla časově i místně, popř. i ve vztahu k jednotlivému poškozenému, pokud toto dílčí jednání je součástí souhrnu takových obdobných dílčích útoků při naplnění znaků pokračování v trestném činu podle § 89 odst. 3 tr. zák. Pokračování v trestném činu se podle tohoto ustanovení rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují stejnou skutkovou podstatu trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu totožnost skutku a vzhledem k § 12 odst. 12 tr. ř. i dílčího útoku neznamená, že mezi dílčím útokem (skutkem) uvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání a dílčím útokem (skutkem) popsáním v žalobním návrhu obžaloby musí být úplná shoda. Totožnost dílčího útoku (skutku) je dána při zachování totožnosti jednání a následku, ale i v případě zachování jen totožnosti jednání nebo jen totožnosti následku. Totožnost dílčího útoku (skutku) je zachována jak v případě, kdy některé ze skutečností pojatých původně do souhrnu skutečností charakterizujících jednání nebo následek odpadnou, tak i tehdy, když k takovému souhrnu skutečností přistoupí skutečnosti další, tvořící s původními jedno jednání, popř. následek, pokud se nezmění podstata dílčího útoku (skutku). Podstata dílčího útoku (skutku) je určována účastí obžalovaného na určité události popsané v žalobním návrhu, z níž vzešel následek porušující nebo ohrožující společenské zájmy chráněné trestním zákonem (srov. č. 9/1972, č. 23/1972, č. 64/1973, č. 1/1996-I. a č. 15/2003- II. Sb. rozh. tr.; dále i č. 1/2001-T 2 Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu). Z hlediska tohoto právního názoru je třeba hodnotit u jednotlivých bodů obžaloby v návaznosti na usnesení o zahájení trestního stíhání doplnění shora uvedených jednotlivých faktur nebo i dílčího jednání obviněného do jednotlivých shora uvedených bodů obžaloby oproti usnesení o zahájení trestního stíhání.

Podvodné jednání kladené obviněnému J. Č. v obžalobě ze dne 4. 4. 2007, sp. zn. KZV 42/2005, za vinu mělo zjednodušeně řečeno spočívat ve vylákání plnění (konkrétně specifikovaného zboží a služeb) od jednotlivých poškozených společností nebo fyzických osob na základě uzavření určité smlouvy, podle níž mu bylo posléze plněno poškozeným dodavatelem (ať již ve formě poskytnutí určitých služeb či dodání výrobků, jednorázově, opakovaně nebo po určitou souvislou dobu), a to za situace, kdy již od počátku jednání při uzavírání předmětné smlouvy měl obviněný v úmyslu za poskytnuté zboží či služby jednotlivými poškozenými nezaplatit, neboť si byl již od měsíce ledna 2003 vědom velmi špatné ekonomické situace své firmy (správně společnosti J. Č. & S., s. r. o.) a věděl tedy, že nebude schopen ve lhůtě splatnosti ani později dostát sjednaným závazkům, přičemž dodavatelům zboží a služeb tuto skutečnost zatajil. Soudy obou stupňů nevezly zejména v úvahu skutečnost, že obviněný uvedl svým popsáním jednáním v omyl konkrétně shora uvedené dodavatele zboží nebo služeb, přičemž odběry zboží nebo služeb, jimi vyúčtované na základě předmětných faktur, které nebyly původně uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání a které v návaznosti na faktury v tomto usnesení uvedené také posléze nebyly obviněným uhrazeny, popř. i další dílčí jednání obviněného vůči těmto poškozeným, již jen zvyšují rozsah jeho trestné činnosti vůči těmto poškozeným a jim způsobenou škodu v rámci jednotlivých dílčích útoků, které byly v usneseních zahájení trestního stíhání a posléze i v obžalobě dostatečně a z hlediska zákona a shora uvedených

právních názorů i správně vymezeny. Dílčí útoky nelze ze shora uvedených důvodů vztáhnout k jednotlivým fakturám, ale ani k jednotlivým odběrům zboží, které ani nelze vzhledem k způsobu provedení jednání obviněného J. Č. u jednotlivých dílčích útoků a k jejich popsanému charakteru, kdy zpravidla šlo o dlouhodobější postupné nebo souvislé odběry zboží a služeb na jednotlivé stavby prováděné společností J. Č. & S., s. r. o., v níž působil obviněný jako jednatel (dále šlo např. o postupné výpůjčky finanční hotovosti, což je tradičně v judikatuře soudů považováno u jednoho poškozeného za jediný souvislý dílčí útok – viz bod 3. obžaloby), a to na základě jediné smlouvy či ústní nebo jiné objednávky či dokonce jen faktického převzetí (např. bod 9. obžaloby) zpravidla vůbec oddělit, což nakonec zřejmě vedlo soud prvního stupně k tomu, že požadoval zahájení trestního stíhání převážně ohledně faktur vystavovaných poškozenými. Z těchto důvodů je třeba v tomto konkrétním případě navázat vymezení dílčích útoků na jednotlivé společnosti a fyzické osoby, které byly jednáním obviněného poškozeny. Právě ve vztahu ke každému jednotlivému poškozenému mělo a muselo být zahájeno trestní stíhání formou usnesení podle § 160 odst. 1 tr. ř., jak se také v této věci řádně stalo. Rozhodně není v rozporu s povinností dodržet totožnost dílčího útoku (skutku), pokud se na základě provedeného přípravného řízení v popisu některého dílčího útoku (skutku) doplní faktura nebo další faktury vystavené některými z poškozených, popř. další dílčí podvodné jednání vůči nim (např. v podobě nevrácení 9 ks zapůjčených lahví nebo jiného zapůjčeného materiálu u bodů 23 a 28 atd.), které bezprostředně navazuje na jednání obviněného J. Č. popsané v dílčím útoku (skutku) a které pak tvoří při zachované totožnosti následku společně s již popsaným jednáním takový dílčí útok (skutek), jenž byl již uveden v postupně vydávaných a ve spise dále konkretizovaných usneseních o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř. vůči obviněnému J. Č. Z těchto důvodů uvedená doplnění popisů shora uvedených dílčích útoků (skutků) v obžalobě oproti usnesením o zahájení trestního stíhání nejsou důvodem k zahájení trestního stíhání pro další dílčí útok (skutek) ve smyslu § 160 odst. 5 tr. ř., neboť jde jen o doplnění a další konkretizaci již v příslušném usnesení o zahájení trestního stíhání uvedeného dílčího útoku (skutku), aniž by došlo ke změně jeho podstaty (srov. č. [64/1973](#) Sb. rozh. tr.).

Jestliže za těchto okolností Krajský soud v Českých Budějovicích po předběžném projednání obžaloby svým usnesením ze dne 16. 8. 2007, č. j. 16 T 12/2007-3609, vrátil podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. trestní věc obviněného J. Č. státnímu zástupci k došetření, porušil zákon v ustanoveních § 12 odst. 12 a § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř., a pokud Vrchní soud v Praze k stížnosti státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích svým usnesením ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, tato pochybení Krajského soudu v Českých Budějovicích nenapravil, porušil zákon v ustanoveních § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Z těchto důvodů Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že napadeným usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 9 To 93/2007, byl porušen zákon v ustanovení § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení mu předcházejícím v ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř. a § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř., ve prospěch obviněného J. Č. Nejvyšší soud přitom rozhodl jen tímto tzv. akademickým výrokem podle § 268 odst. 2 tr. ř., který se nedotýká právní moci rozhodnutí, o něž jde (§ 269 odst. 1 tr. ř.), neboť v řízení o stížnosti pro porušení zákona lze podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušit pouze ta nezákonná rozhodnutí, jimiž byl porušen zákon v neprospěch obviněného, a žádné zákonné ustanovení již neumožňuje, aby stejně Nejvyšší soud postupoval při zjištěném porušení zákona ve prospěch obviněného.

Další články:

- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)